

РЕШЕНИЕ

№ 7958

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9918** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Й. Б. К. от [населено място], чрез процесуалния му представител адвокат Я. срещу решение № I 49-200/28.06.2013 г. постановено по гр. дело № 24414 от 2011 г. на Софийски районен съд, първо гражданско отделение, 49-ти състав. С жалбата се релевират касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Според касаторите решението е неправилно, като постановено в противоречие с приложимия материален закон, поради което претендират отмяната му и постановяване на друго решение по съществото на спора, с което да се отхвърли жалбата, по която е образувано първоинстанционното производство. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Я., който моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Кмет на район „П.“, Столична община чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. намира жалбата за неоснователна.

Ответниците – М. Г. Г., Г. Г. Б., С. И. Н., Б. Е. Г., Г. Г. Б. чрез процесуалния им представител адв. Ж. намират жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, X касационен състав, като прецени доводите на

страните и данните по делото приема касационната жалба за допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, а разгледана по същество - за основателна, поради следното:

Производството по гр. дело № 24414/2011 г. пред СРС е образувано по жалба на М. Г. Г., Г. Г. Б., С. И. Н., Б. Е. Г. и Г. Г. Б. против Заповед №РД-46-27 от 28.05.2010г. на кмета на район „П.“, Столична община, с която е признато правото на Й. Б. К., в качеството му на ползвател по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ да придобие собственост при изпълнение на условията на §4а, 4д и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ върху имот с пл. №250 с площ от 600.00 кв.м., кад. район № 6107, местност „Терасите“, землище на [населено място], район „П.“, Столична община и е възложено извършване на оценка на имота.

С обжалваното съдебно решение, първоинстанционният съд е отменил Заповед №РД-46-27 от 28.05.2010г. на кмета на район „П.“, Столична община и е върнал преписката на кмета на район „П.“, СО за ново произнасяне съобразно дадените указания в мотивите на решението. За да постанови посочения резултат съдът е приел, че липсва надлежен документ за предоставяне право на ползване върху процесния имот, поради което издадената Заповед №РД-46-27 от 28.05.2010г. на кмета на район „П.“ при Столична община, с която е признато правото на Й. Б. К., в качеството му на ползвател по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ да придобие собственост при изпълнение на условията на §4а, 4д и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ върху имот с пл. №250 с площ от 600.00 кв.м., кад. район №6107, местност „Терасите“, землище на [населено място], район „П.“, Столична община се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Атакуваното съдебно решение е неправилно, като постановено в противоречие с приложимия материален закон.

От заключението на вещото лице по приетата и неоспорена в тази й част СТЕ се установява, че в кадастралния регистър на недвижимите имоти от ПНИ на м. „Терасите“, [населено място], като собственик на процесния имот с пл. № 250 е записан Й. Б. К. на основание § 62 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Установява се от заключението също и, че имотът се намира на 14,5 км от центъра на С. и в него има сграда.

Доколкото не се твърди заповедта за одобряване на ПНИ да е била обжалвана в срока за това, то следва да се приеме, че същата е влязла в сила за процесния имот. Същото обстоятелство се установява и от представеното по делото Удостоверение на район „П.“, Столична община от 28.11.2005 г. Със Заповед № РД-15-330/02.11.2005 г. на Областния управител на област С. е одобрен ПНИ на м. Терасите, [населено място], Столична община, като по отношение на имот 250 същият е влязъл в сила. Както беше посочено по-горе, в регистъра към ПНИ за имота е записан неговият ползвател – Й. Б. К.. След влизане в сила на така постановената заповед, недопустимо е преразглеждането й в настоящето производство по повод жалба против заповед, издадена на основание § 62, ал.3 от ПЗР към ПМС № 456/11.12.1997г. След влизане в сила на ПНИ, последващите действия на администрацията следва да бъдат съобразени с него.

По принцип с ПНИ на всеки правоимащ по § 4а и § 4б се определя имот в съответствие с изискванията на § 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ. Правоимащо е лицето, чието право на ползване се е трансформирало (преобразувало, превърнало) в право на собственост чрез заплащане цената на земята по който и да е от предвидения за това ред - по § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 34/1992 г., понастоящем с променена редакция); по § 30 от ПЗР на ПМС № 121/1997 г. за изменение и допълнение на

ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 28/1997 г.) или по § 62 от ПЗР на ПМС № 456/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 122/1997 г.). На такова лице се предоставя задължително имот в рамките на ограниченията по § 4з, ал. 1 ПЗР на ЗСПЗЗ - до 600 кв. метра по § 4а, ал. 1 и до 1000 кв. метра по § 4б, ал. 1. Съгласно § 4з, ал. 2 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28, ал. 7 от ППЗСПЗЗ, разликата над посочените размери до фактически ползваната земя се възстановява на бившите собственици и то само когато може да се образува нов имот с размер не по-малък от 250 кв. метра. Ако не може да се образува нов имот, разликата остава в имота, който е определен за ползвателя и се заплаща от него (ползвателя) на собственика по реда на § 31 от ПЗР на ПМС № 234/1999 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 113/1999 г.), като тази процедура касае оценката след влизане в сила на плана на новообразуваните имоти и всъщност е четвърти ред за плащане. Тъй като планът на новообразуваните имоти се изготвя за земи, попадащи в територии (терени, зони, райони) по § 4 ПЗР на ЗСПЗЗ, законодателят е дал предимство не на собствениците, а на ползвателите, като процедурата по преобразуването на правото им на ползване в право на собственост трябва да е приключила, а не висяща или предстояща. В случая спрямо ползвателя Й. Б. К. процедурата не е била довършена, но не по негова вина, и имотът му е бил нанесен в ПНИ. А след като вече му е отреден имот и ПНИ е влязъл в сила, всички последващи действия на администрацията ще трябва да се съобразяват с този факт (този смисъл решение № 8841/19.06.2012 г. по адм.д. № 12221/2011 г. на ВАС, IV отд.). Ето защо, настоящия съдебен състав намира за неотнормими към предмета на спора изложените доводи на СРС относно ненадлежащото предоставяне на право на ползване в случая.

Видно от представените по делото доказателства, обжалваната заповед е подписана със запетая, като в същата е посочена заповед № РД-09-61/10.03.2010 г., която не е представена по делото. Районният съд е приел, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган при липса на доказателства установяващи компетентността на органа издал акта. Изложеното налага да се приеме, че съдът е формирал изводите си, без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за изхода на спора, като по този начин делото е приключено, без да е изяснено от фактическа страна. Установяването на правнозначимите факти в първоинстанционното съдебно-административно производство е от съществено значение за преценката на законосъобразността на акта на административния орган, с оглед обективните предели на предмета на съдебната проверка, очертани в разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК. От мотивите на проверяваното решение не личи съдът действително да е изпълнил задължението си по чл. 168, ал. 1 от АПК да провери законосъобразността на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 от АПК. В случая са останали неизяснени обуславящи изхода на спора въпроси свързани с компетентността на органа издал оспорваната заповед, което от своя страна води до нарушение на материалния закон.

Съгласно въведената с императивната разпоредба на чл. 220 от АПК забрана за фактически установявания, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон спрямо фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. Доколкото по силата на чл. 218, ал. 2, предл. 3 от АПК, за съответствието на решението с материалния закон съдът следва да следи даже и служебно, неизяснеността на спора от фактическа страна преклудира на свой ред възможността за извършване на касационна проверка от настоящата инстанция в

дължимия обем.

Допуснатите нарушения представляват касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение по реда на чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК. Налице са условията на чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК след отмяна на неправилното решение делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. При новото разглеждане на делото съдът трябва да даде съответните указания на кмета на район „П.“, Столична община (надлежащия ответник в съдебното производство, тъй като при разглеждане на делото от първоинстанционния съд като ответник е била конституирана и е участвала в производството ОСЗ "П." и едва в съдебното решение е вписан правилния ответник - кмета на район "П.", СО) във връзка с компетентността на органа издал оспорваната заповед, както и да задължи административния орган да представи по делото цитираната в оспорвания административен акт заповед № РД-09-61/10.03.2010 г., да отговори на всички съществени за изхода на спора доводи и възражения, да извърши цялостна преценка на всички относими и допустими доказателства, които са събрани по делото, като обсъди доказателствената им сила, съществуващите противоречия между тях и да обоснове фактическите и правните си изводи относно релевантните по спора факти и обстоятелства в съответствие с указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадените в мотивите на настоящото решение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и ал. 3 Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № I 49-200/28.06.2013 г. постановено по гр. дело № 24414 от 2011 г. на Софийски районен съд, първо гражданско отделение, 49-ти състав.

ВРЪЩА делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: